

FOAIA POPORULUI

EA MAI VECHIE FOAIE POPORALĂ, INFIINȚATĂ ÎN ANUL 1892

„Țineți cu poporul,
ca să nu rătăciți!...”

Se apare în fiecare Duminică
sub direcția unui comitet
înregistrat în Reg. Publ. la Tribunalul Sibiu sub Nr. 67-1943.

Organ al Asociațiunii „Asua”,

Redactor responsabil: **Nic. Nicoară-Dobârceanu**

Redacția și Administrația:
SIBIU, Str. Șaguna 6. Telefon 83/A
Taxa poștală plătită în numerar, conform aprobării Nr. 96.646/1943

FLORIILE

Alte dăți, în vremuri bune de pace, cu Duminica Floriilor, poporul nostru credincios, de străvechi rândueți și datini creștinești, simțea că intră în săptămâna înființată a patimilor Domnului, ultimele zile de pregătire din postul mare, pentru marele praznic al Învierii. Duminica Floriilor era o zi de luminată sărbătoare, căci și pentru Mântuitorul, intrarea triumfală în Ierusalim pe mănzul asinei, era cea din urmă zi de bucurie înaintea cruntelor Sale Patimi.

Cu mlădițe verzi în mână intrau creștinii în bisericuțele noastre pentru a închipui ramurile verzi de florică ce erau așternute în calea Domnului în Duminica Floriilor de către poporul care striga, plin de un entuziasm sfânt: „Osana Celui care vine întru numele Domnului, osana întru cele de sus!”.

Încă seara, în Sâmbăta Floriilor se aprindeau luminițe de ceară la morminte și se împlânta lângă crucea lor ramuri verzi de salcii, ca un semn al Învierii și al vieții veșnice, câștigate pentru noi de Cel care intră în Ierusalim pentru a pălămi de bună voie...

În vremuri bune de pace, când omul are siguranța zilei de mâine, el se poate gândi mai ușor la cele sufletești, la cele veșnice, și poate prăznuți în tihnă, după datini, marile sărbători creștinești.

Omul nu poate fi un om adevărat decât în vreme de pace. În vreme de războiu sau de răsmerițe, omul ajunge de nu se mai cunoa-

Sărbătoarea muncii: 1 Maiu

Marți, în săptămâna viitoare, va fi serbată în toată țara și în toată lumea, sărbătoarea muncii, pentru care a fost aleasă ziua de 1 Maiu, cu mult înainte de primul războiu mondial. Această zi a fost aleasă și decretată de praznic al muncii de către organizațiile internaționale ale muncitorilor din uzine și fabrici, întâia oară, iar apoi pe rând s'au alăturat lor aproape toate categoriile de muncitori.

Poporul nostru de plugari și de păstori a avut din străvechi vremuri, și mai ține și azi, un praznic al muncii, într-o zi pe care n'o desparte de 1 Maiu decât o săptămână. E ziua marelui mucenic Sf. Gheorghe, când se sărbătorește primăvara biruitoare și începutul hotărât al unui nou an agricol. Deci pentru poporul român nu este nici o noutate o sărbătoare a muncii, iar de când a pornit și în Româria industrializarea țării, se prăznuiește și la noi ziua de 1 Maiu, ca și în celelalte țări. Sărbătoarea de 1 Maiu, praznicul muncii vrea să arate, mai întâi și mai presus de orice, că munca e o nobilă îndeletnicire a omului, ori de ce fel ar fi, că fără de

muncă viața și bunăstarea omenirii nu-i cu puțință, și că deci muncitorii de toate categoriile, sunt cele mai folositoare elemente ale vieții omeniești, ale societății și ale Statului.

Pentru ca munca să fie într-adevăr sărbătorită după vrednicie, nu-i destul o zi pe an. Adevărata ei prețuire trebuie să fie zilnică: să fie răsplătită după vrednicie, să fie cu măsură și să fie liberă.

Praznicul muncii nu trebuie să cuprindă numai pe muncitorii cu brațele, ci pe toată lumea care produce ceva folositor pentru obște, deci și munca cu mintea, pe cei ce lucrează cu capul. Căci nici o unealtă și nici o uzină nu se pune la dispoziția muncitorului cu mâna, înainte de a fi fost zămislită, inventată și făcută mai întâi de cei ce lucrează cu mintea.

Și muncitori, producători, sunt toate categoriile de oameni, din orice clasă socială ar fi, afară de leneșii sau trântorii, cari vor să trăiască din săul altora. Așa că praznicul muncii poate fi al tuturor oamenilor cari lucrează în orice carieră.

Ște pe sine însuși, se schimbă adeseori în animale, în fiară, și săvârșește fapte cumplite pe care în vreme de pace nu le-ar face niciodată. Căci omul nu-i făcut să se ucidă împrumutat, nici să se chinuiască unul pe altul, ci să trăiască în pace și frăție.

Nebuni trebuie să fie toți aceia cari au spus și în anii din urmă, și în cursul veacurilor, că războa-

ele sunt lucruri firești și necesare, că e nevoie ca din când în când popoarelor să li se ia sânge. Ori cine a putut vedea, în cele două războaie mondiale, ce ajunge omul când nu mai ține seama de natura și demnitatea sa omenească. Ajunge o ființă de nerecunoscut.

Mare adevăr și nesdruncinat

(Continuare în pag. 5-a)

Sufletul american

Cei din urmă doi foști prezidenți ai Statelor Unite ale Americii, Wilson și Roosevelt, au dat dovadă, în cele două războaie mondiale, despre înalta și creștineasca ținută pe care o urmărește poporul american în alcătuirea și organizarea vieții omeniești și a popoarelor. Pe temeiul punctelor stabilite de Wilson s'a încheiat armistițiul în primul războiu mondial, și ele au stat la temelie tratatelor de pace ce s'au încheiat, ca și la înființarea Societății Națiunilor.

Principiul wilsonian că fiecare popor are dreptul să hotărască singur asupra sorții sale, anume la ce țară vrea să aparțină, a dat naștere la desmembrarea Austro-Ungariei și la înființarea Statelor naționale: România, Iugoslavia, Cehoslovacia, Polonia, Țările Baltice. S'a recunoscut, la propunerea și stăruința Americii, că toate popoarele au dreptul să trăiască libere, în țara lor neatârnată. Ceea ce a fost un pas hotărâtor în istoria omenirii.

Societatea sau Liga Națiunilor avea menirea să aplaneze pe cale pașnică, fără războiu, neînțelegerile dintre neamuri și țări.

Pe linia acestor înalte principii omeniești a mers și fostul președinte Roosevelt, în cel de al doilea războiu mondial. În toate cuvântările și faptele sale el a proclamat dreptul omului și al popoarelor — mici sau mari — la libertate și independență, la o bunăstare materială pentru toate neamurile și țările, la o înfrățire între oameni. Roosevelt a voit să asigure

(Continuare în pag. 5-a)

FOIȘOARA

La Florii

Veniți frați ca să privim
Colo spre Ierusalim,
Cum, azi, Isus, Domnul mare,
Vine pe asin călare,
Să plinească prorocia
Precum a zis Isaia.
O, a Sionului fată
Nu te teme, că azi iată
Al tău mire 'ncălecând
Vine pe asin șezând
Arătând o pietate
Spre Ierusalim cetate.

Azi poporul, adunat
Pentru ziua de serbat,
Pune a sale vestminte
La asin jos înainte
Și cu glas de bucurie
I strigă: Osana ție,
Osana să fii mărit
Fiul lui David numit,
Osana n'tru cei de sus
Strigă pruncii, lui Isus.

Duminica Floriilor (Credințe și obiceiuri)

Sărbătoare mare, cu deslegare de pește. Sătenii se duc de dimineață la biserică, cu crăcuțe de salcie imbobocită ori înfrunzită, ca să le slujească preotul. Prin alte părți, aduce un cântăreț câteva brațe de ramuri.

Pe urmă, preotul împarte tuturor câte un mănunchiaș de răchite, pe cari sătenii le fac colac (coroană) și le pun la icoană, de le păstrează peste an. Unele femei dau din ele vacilor borțoase, pentru ca să fie lăptoase și pentru ca să facă viței prieteni (florii). Venind acasă, unele femei bătrâne ies afară pe prispă și, la căldura dulcelui soare de primăvară, povestesc copiilor fapte de ale Mântuitorului, încă de pe când El era copil, fapte minunate ce stau în legătură cu timpul de afară. Bunăoară: Domnul Hristos se juca odată pe deal cu alți copii de seama lui. Când ajung la un copac scorburos, un copil zice: — Vedeți voi scorbura aia? Acolo e un cui cu pui. Mă suiu eu, să bag mâna acolo și să-i omor,

adause un alt tovarăș. — Nu face asta, că e păcat, a zis Domnul Hristos. Copilul n'a ascultat însă, ci a băgat mâna, apucând doi pui. Dar când s'o scoată, scoate-o dacă poți. I se înțepenise atât de rău mâna, că nu mai vrea să iasă nici cu pui, nici fără pui. Ce era să facă? L'apuca noaptea acolo și copilul se sbătea ca vârluga de pește în plasă. Atunci Domnul Hristos, mic așa cum era, puse mâna pe un cuiș și harri! Taie mâna copilului.

Rămâne ala ciung, și începe sângele să curgă. — Ce făcuși mă? strigară ceilalți. Nu știau pe semne că-i Dumnezeu.

— Uite ce făcu. Și într-o clipă Sfântulețul îi făcu copilului mâna la loc, fără să-l doară.

Pe toți îi cuprinse mare mirare,

≡ DUMINECA IN SAT LA NOI ≡

Casă zidită pe piatră

Ne-am oprit la acest loc, vreme îndelungată, pentru a cerceta învățăturile Domnului cuprinse în st. Evanghelie dela Matei, dela c. 3, până la c. 8., din cuvântarea de pe munte. Am stăruit asupra acestor învățături pentru că ele cuprind întreg miezul Evangheliei Mântuitorului, și cine le primește și le ține în viața lui, ajunge un bun creștin, slujitor al lui Dumnezeu, și mergător pe urmele Mântuitorului.

Insuși Domnul Isus Hristos spune la sfârșitul acestor învățături ale Legii celei nouă, (c. 7, v. 24—28).

„Drept aceea tot cel ce aude cuvintele mele acestea și le face, asemenea-l-voiu pe el bărbatului înțelept, care a zidit casa sa pe piatră. Și s'a pogorit ploaia și au bătut vânturile, și au venit râurile și au lovit casa aceea, și nu a căzut, pentru că era întemeiată pe piatră.

„Și cel ce aude cuvintele mele acestea și nu le face, se va asemăna bărbatului nebun, care a zidit casa sa pe nisip. Și s'a pogorit ploaia, și au venit râurile și au bătut vânturile și au lovit casa aceea, și a fost căderea ei mare“.

Iată, deci, ce preț mare pune însuși Mântuitorul pe învățăturile cuprinse în cuvântarea de pe munte, asupra cărora am stăruit și noi până acum. Cine ține aceste învățături, ține toată Evanghelia. Cine le aude, și le urmează, își întemeiază viața sa, fericierea din lumea aceasta și din cea viitoare, pe adevăruri veșnice, mai nesdruncinate decât stânca cea mai tare, putând fi siguri de biruință în lume și de răsplătă în viața viitoare.

Căci încă niciodată în scurgerea veacurilor, și nicăieri în lume nu a

Poezii populare

— Din Mărginime —

Culese de MARIA CUNȚAN
V.

Foaie verde ruptă 'n cinci,
E plin codrul de voinici,
La tot bradul patru-cinci.

Dr la bradul cel mai mare
Za e-un haiduc de lingoare
Cu mândruța la picioare:

— „Mori badiu meu ori te sculă
Ori îmi dă și mie boală“.

— „Atunci măndro m'oi scula

Când tu mie îmi vei da
Mare negre din pădure,
Apă rece din Dunăre,
Sloi de ghiață din țărzure“.

— „Mure negre acum intlor,

Că nu-i luna lui Cuptor.

Sloi de ghiață s'o topit,

Apă rece s'o 'ncălzit“!

— Nu știi măndro ce să 'ncepi,

Mare ești puțin pricepi.

Mure negre 's ochii tăi,

Sloi de ghiață 's brațele

Apă rece-i gura ta“!

vorbii om așa ca Domnul Isus Hristos, nu a pus la îndemâna minții și a inimii omenescii adevăruri atât de folositoare și mântuitoare pentru om, învățături cari, ținute fiind, îl fac pe om desăvârșit și sfânt, fiu al lui Dumnezeu și moștean al fericii veșnice.

Cine ascultă și urmează aceste învățături e omul înțelept care-și zidește casa pe piatră, pe temelii puternice pe cari nicio furtună nu o poate dărâma. Peste un astfel de creștin pot veni toate greutățile, ispitele și nenorocirile vieții, el nu va fi răsturnat, nici abătut dela drumul cel drept de pe urmele Domnului, și se va mântui.

Omul are voință liberă: poate urma aceste învățături sau ele pot să-i intre pe-o ureche și să-i iese pe cealaltă. Dar cel ce face așa, se condamnă singur, ajunge un om nebun care-și zidește casa pe nisip, adică un creștin care își întemeiază viața nu pe adevărurile și poruncile Domnului, ci pe înțelepciune sau prostie omenescă. Un astfel de creștin nu poate rezista ispitelor, greutăților, nenorocirilor ce pot da peste el, și viața lui se prăbușește ca și casa zidită pe nisip.

Cu opinca

Cu opinca pe picior,
Imbrăcat așa cum ești
Plecă genunchii 'n bățatură
Și spre ceruri sus privești.

Cucernic în rugăciune
Îți înalți ochii spre Domnul,
Ocolești culcușul moale,
Ca să nu te prindă somnul.

Pui la cap un bolovan,
Somnu-i hoț, te-a biruit...
Vezi în vis un lan de grâu
Și cu spicul aurit.

Rândunica ciripește,
Sari în sus ca aiurit,
Vezi o geană de lumină
În zare spre răsărit.

Parc'auzi glia cum strigă!
— Hai, la muncă dragul meu!
Spală-ți fața și te 'nchină,
Să-ți ajute Dumnezeu.

Asinefta Groza Bobeiu

Mântuitorul a vorbit în cuvântarea de pe munte ca Fiul lui Dumnezeu, ca om adevărat și Dumnezeu adevărat. De aceea zice sf. Evanghelist Matei: Și a fost dacă a sfârșit Isus cuvintele acestea, se mirau popoarele de învățătura lui, căci îi învăța pe ei ca și cel ce are putere, iar nu ca și cărturarii“. Un simplu om, oricât de învățat, își spune învățătura, dar nu are putere să pedepsească pe cei ce nu o țin. Cel ce nu ține însă învățătura Domnului se pedepsește singur, căci își zidește casa pe nisip, iar cel ce o ține se mântuiește, căci își zidește casa pe piatră.

Pentru că Domnul Isus ne-a învățat adevărul mântuirii noastre. Și — cum spun cu un prilej, trimișii fariseilor să spioneze ce învață Mântuitorul — „niciodată nu a vorbit om ca omul acesta“.

Niciodată, pentru că numai Domnul Isus Hristos a fost Dumnezeu adevărat și om adevărat în aceeași persoană.

Inchinare, slujire și iubire îi datorează neamul omenesc în vecii vecilor.

Părintele Ion

MINUNAȚII

— Grosimea gheții. Pentru a putea trece un om peste ea fără primjdie de a se rupe, trebuie să fie de 4 cm. peste locul pe unde trecem. Pentru a trece pe sanie un tun ușor, gheața trebuie să aibă 9 cm.; pentru un tun greu, 16 cm. Pentru a patina pe ea, trebuie să aibă 13 cm. Socoteala e făcută de un învățat înainte de iscodirea tancurilor și a carelor de luptă blindate.

— Un judecător din Anglia a pedepsit pe o ceată de copii cari s'au întovărășit în bandă, să fie bătuți peste pantaloni de înșiși părinții lor, în văzul lumii. Așa că au fost rușinați și părinții și copiii, căci și unii și alții au fost vinovați.

— Măturile țin de două ori mai mult dacă, nouă fiind, înainte de a le folosi le opărim în apă sărată fierbinte.

— Papagalul unui englez a reușit să învețe 250 cuvinte englezești. Se spune că-i cel mai învățat papagal din lume. Dar informația nu spune câți înși s'au ostenit să învețe paseră, nici în câtă vreme.

În tot cazul cei ce l-au învățat au trebuit să aibă foarte multă vreme de pierdut.

— Ford, marele fabricant de automobile proceea, înainte de al doilea războiu mondial, că în câțiva ani se vor face atâtea mașini de gătit bucatele, de spălat rufe și vasele, de curățit odăile, încât ieftine fiind, vor putea fi folosite de orice gospodină, și nu va mai fi lipsă de personal de serviciu.

Războiul însă l-a adus și pe Ford să producă în uzinele lui uriașe, nu mai material de războiu.

— O americană s'a răsturnat cu automobilul și și-a rupt piciorul, care a trebuit să fie tăiat. Doamna a cerut să se ia pielea de pe piciorul tăiat și din ea a lăsat să i se îmbrace o carte, pentru a nu se despărți de pielea ei. O plăcere, nu glumă!

fiindcă crâmpeliul pe care-l băgase în scorbura, tot acolo rămăsese.

Un tovarăș dintre copiii ce erau de față, ca să arate că și el e grozav, zise: — Hei! Păi ce crezi tu, că eu nu pot să fac ca tine? — Fă, deci și tu. Merg la alt copac scorburos, unde erau iarăși pui, și bagă un copil mână să-i scoată. Lăudărosul, harșt! îi taie mâna cu cuțitul. Dar când să-i o pună la loc, pune-o dacă poți! Copilul ăla a murit. Chin și vai pe toți! S'au rugat tot de Domnul Hristos de a învia pe mort și i-a făcut mâna la loc, după ce mai întâiu înfruntă sdravăn pe copilul cel lăudăros.

Așa că Domnul Hristos a făcut minuni și pe când era mic de tot.

Cu începere din ziua de Florii, copiii își fac tilinci (fluere) din coaja

smicelelor de salcie, căci acum are salcia mazăgă. Apoi cântă cu ele, care de care mai frumos.

De când cântă cocoșul

În ziua când Iuda l-a vândut pe Domnul Isus Hristos pe 30 de arginți, — înainte de-a veni trimișii împăratului să-l prindă — Mântuitorul stătea de vorbă cu ucenicii Săi. Știa chiar că a fost vândut și le spunea că în ziua aceea unul din ei se va lăpăda de Dânsul. „Și care va fi acela, Doamne?“ întrebă ei într'un glas...

— Vreți să-l știți? le răspunse Isus. „Aflați dară că acela va fi cel mai supus ucenic al meu, va fi Petru“!

— „Eu, Doamne, să mă lapăd de

Tine? Nu, odată cu capul!“! murmură Petru. „Ba da, Petre, o știu foarte bine! Te vei lăpăda de trei ori încă... Și în clipa în care vei grăi cuvântul de lăpădare, îți va aduce aminte de spusele mele, o pasăre care n'a cântat niciodată până acum“!

Nici n'a terminat de spus, că în fața Sa, a și venit un soldat înarmat. Pe cine cauți? îl întrebă Isus. Pe Isus Hristos Nazarineanul! grăi apăsător soldatul Iată-l îți stă în față. Eu sunt, răspunse blând Mântuitorul.

Soldatul, când auzi pe cine are în fața sa, se trase înapoi înspăimântat. Seninătatea Omului pe care trebuia să-L piardă, îl uimea. Iuda se alătură de soldat și-i șopti: „Să lege pe cel care îl va săruta el, și să-l ducă la judecată cât mai repede“. Și șiret se apropie de Hristos și-și lipi buze-

le sale spurcate de obrazul cel alb și neatins al Omului vândut pe treizeci de arginți. Soldatul se repezi repede și dădu să lege mâinile albe ale lui Isus; dar Petru, mai repede îi smulse spada dela brâu și cu o lovitură reteză de lângă cap urechea soldatului.

Mântuitorul văzându-l, grăi: „Lăsa-l, Petre, să mă lege, căci el cu ceilalți trimiși, nu sunt decât niște unelte în mâinile altora mai mari ca el“! Și tăbărând mulțimea de soldați L-au legat cu mâinile la spate și L-au pornit spre judecător, urmat de ucenicii Săi. Pe drum s'a alipit la convoiul ce-L urma pe Mântuitor și poporul, făcând astfel gloata mai mare. Toți i-L huiduiau și-L scuipau, strigând ca după cine știe ce tâlhar...

În curtea judecătorului Ana, ceata răsvrătită s'a oprit. Isus a fost dus sus, iar în curte rămăseră ucenicii

AGRICULTURA - ECONOMIE - GOSPODARIE

Mlădițele pentru altoit

Mlădițele de pomi roditori pe cari vrem să le altoim le tăem în lunile Ianuarie sau Februarie, până ce nu a început încă circulația sucului. Dacă le tăem după ce pomul a început „să lucreze”, când mugurii sunt mari, gata să se deschidă, altoitul nu mai reușește.

Mlădițele le tăem din pomii cei mai sănătoși, altfel ele pot duce boala și în pueții sălbatici vii care îi altoim. Nu sunt bune de altoit decât mlădițe de un an, cari au crescut în întregime în anul trecut. Cele mai bune sunt cari cresc pe partea de miazăzi a pomului din cari le tăem, cari au crescut într-o mai mare căldură și lumină a soarelui.

E bine să le tăem având mânuși în mână, pentru a nu se încălzi de mâna noastră mugurii și apoi să fie pișcați de ger, căci mugurii aceia se strică. Mlădițele tăiate le înfășurăm în pânză și le punem în pământ, așa ca să le rămână afară capetele. La un loc umbros, cum e în pivniță, dacă nu e prea umedă.

Când vine vremea altoitului cercetăm ca sub coaje pelița să nu fie înegrită, ci verde, căci altfel nu se mai prind. Dacă s'au cam veștezit dela tăerea lor până la altoit, înainte de a le altoi le punem să stea câteva ceasuri în apă rece.

E lucru dela sine înțeles că mlădițele de altoit le alegem dintre soiurile cele mai bune de pomi roditori, și cari dau roade mai îmbelșugate.

Putem sădi primăvara altoi mari, cumpărați gata dela grădinăriile de pomi, dar e cu mai mare cheltuială decât dacă ne facem singuri altoirea în grădina noastră. Avem și siguranța că pământul din grădină li se potrivește, ceea ce nu se întâmplă totdeauna cu altoii cumpărați mari, dintr'altă parte.

Sămânța de napi

De multeori agricultorii se plâng că napii de nutreț pentru vite răsar rari sau cresc piperniciți. Pentruca napii să răsara bine și să se desvoalte

mari și puternici e de lipsă sămânța sănătoasă și loc potrivit.

Plugarii își pregătesc — cei mai mulți — singuri sămânța de napi. Pentru a avea sămânță bună care să răsara fără greș, este de lipsă ca, toamna, la scosul napilor, să alegem pe cei mai mari, pe cei mai bine dezvoltati pentru sămânță. Li ținem în pivniță, feriți de orice degerătură, și primăvara când începe a se încălzi pământul, arăm sau săpăm afund o bucată de pământ, îl gunoim bine și acolo sădim napii de sămânță. Rupem frunzele crescute pe de lături în cursul iernii, și lăsăm, numai câteva chiar în vârful napului. Apoi îl astupăm în pământul lucrat până la frunzișoarele din vârf.

Din el încep să crească lugeri, coțoare, cari, după ce ajung mai mari, se leagă sprijinite de un bețișor destul de tare. Dacă cresc prea mulți lugeri, lăsăm numai 3—4, pe ceilalți îi rupem.

Pe la sfârșitul lui August, ori începutul lui Septembrie, sămânța începe să se coacă, se înnegrește. Atunci tăem cotoarele și le punem la adăpost, pe o pânză, unde le lăsăm să se coacă bine. Apoi le scuturăm, le îmblătim pe pânza aceea, o cernem prin ciur, și așa ajungem la sămânță foarte bună, care la anul viitor va răsări fără greș.

Ingrijirea semănăturilor primăvara

De multeori se aduce multă pagubă în recoltă prin pierirea semănăturilor în primăverile ploioase, în locurile mai joase, unde stă apa și se fac bălți. Semănăturile răsărite se îngălbinesc apoi pier, dacă stau mai multă vreme în apă, sau chiar sub apă.

Deaceea agricultorul e obligat să și cerceteze adesea semănăturile și să facă brezde ori șanțuri mai mici de scurgere, unde sunt bălți. Să le facă chiar din toamnă la grânele de toamnă, sau la primăveri când ară, dacă știe că în cutare loc se fac bălți când sunt ploi multe. Așa se poate scăpa o bună parte din recoltă.

Leac contra gărgărițelor

Se știe ce pagube mari fac gărgărițele când se prăsesc și se încuibază într'un coș sau hambar cu cereale. Ele sunt foarte greu de alungat. Există un leac sigur contra lor, dar puțină lume îl cunoaște. Este sămânța de cânepă.

Dacă voim să le alungăm cu ușurință, punem în coșuri, în lăzile unde ținem cerealele sămânță de cânepă neîmblătită (cu măciulie), punem cât mai multă, pentru ca mirosul să fie cât mai tare și mai pătrunzător. În câteva zile toate gărgărițele vor fugi din cereale, pentrucă nu pot suporta mirosul de cânepă.

E bine ca toamna când scuturăm sau îmblătim cânepa de sămânță, să adunăm toate măciuliile, pleava ce se scutură, să o punem în lăzi, și să le așezăm în cămara unde ținem lăzile cu cereale, făcând așa, nu se va cuibări nici o gărgăriță în grăunțe.

E un leac ușor și la îndemâna tuturor plugarilor, și merită să-l încerce și să se convingă fiecare.

Luțerna și trifoiul

Intre plantele de nutreț se seamănă mai mult la noi trifoiul, luțernă și mazărice. Unii agricultori le mai seamănă și acum printre grâul de toamnă, pentru a le putea cosi după secere.

Dar niciodată aceste plante nu dau atâta recoltă semănate cu altele, ca atunci când se seamănă singure. În cazul prim răsar rar, și dacă la secere sunt călduri mari, se ard și se usucă cu rădăcină cu tot.

Mai bine e să le semănăm singure, căci chiar în anul prim pot fi cosite de 2—3 ori. Răsar dese, își țin și singure destulă umezeală și dau recoltă de calitate mai bună.

Cum se cunoaște mierea curată de stup ?

În comerț se pune adeseori în vânzare miere artificială pregătită, și se

dă ca miere curată de stupi. Dacă vrem să știm dacă-i curată și naturală sau nu, luăm o lingură de miere, turnăm peste ea 3 linguri de spirt de vin, și scuturăm bine să se amestece. Dacă după amestec se pune îndată pe fundul sticlei un strat alburiu, putem ști că mierea nu a fost curată.

CALINDARUL PLUGARESC Prevestirea timpului

- Felurite semne —
- Când tună pe înghețat, e an cu grindină.
- Când ninge la 1 Ianuarie, e an ploios.
- Cum e vremea la 40 sfinți, așa va fi 40 zile.
- Cum e vremea la Buna Vestire, așa va fi și de Paști.
- Când pentru prima oară, se vede curcubeul bătând mai mult în roșu, se zice că anul acela se va face mult vin; când bate mai mult în galben, porumb, și când bate mai mult în verde, grâu.
- După un an cu promoroacă multă, urmează un an productiv.
- Când cade mazărica iarna, e semn de moină.
- Promoroaca e mai multă când norul e mai aproape de pământ.
- Dacă plouă în luna Maiu, n'avem grijă de mălai.
- Sarea umezoasă arată ploaie sau nor.
- Când nu arde focul bine și lumânarea frumos, ne vine de undeva un nor gros.
- Vălvătaia când se plimbă pe pirostria ori pe vas, se schimbă timpul în curând.
- Când șerpii stau între pietre, se apropie furtuna și ploaia. Când șerpii aleargă în toate părțile, înseamnă că vine timp frumos.

**CITIȚI ȘI RĂSPĂNDIȚI
FOAIA POPORULUI**

Săi, și poporul.

Un servitor al marelui judecător, trecând pe lângă Petru, îl privi cu neîncredere și șopti către altă slugă care îl însoțea:

— „Iată, vezi pe omul acesta? El este unul din ucenicii Nazarineanului! Și Petru, privind, mulțimea poporului, fiindu-i teamă să nu-i facă cineva vre-un rău, șopti — cu inima tremurândă — servitorilor: „Nu, eu nu sunt din ceata lui Isus, eu nici nu-L cunosc pe Omul acesta! Atunci un cocoș din curtea judecătoriei se opri în fata lui și întinzând gâtul în sus, bătând din aripi, scoase ca niciodată un cucurigu lung și ascuțit. Petru îl privii mirat, cu ochii deschși și mari. De el se apropiaseră doi soldați din cei care prinseseră pe

Hristos. „Iată-l, zise unul din ei, omul acesta este o slugă a lui Isus. El a tăiat urechea fratelui nostru!

Ba nu, oameni buni, le zise Petru cu frică, nu sunt eu acela. Eu nici nu-L cunosc pe Isus”. Și ca un ecou prelung, răsună din nou în fața lui cântatul cocoșului. Zadarnic voi să-l gonească, cocoșul nici nu se clinti din loc. Un bătrân din popor se apropie de Petru și-i zise:

„Dacă nu mă înșel și tu ești unul din ucenicii lui Isus?”

— „Eu?; răspunse Petru. Nici nu știu cine este Omul de care îmi spui. Nu-L cunosc și nici nu știu dacă are ucenici!” Și se furișă spre poarta de ieșire.

Dar pentru a treia oară, răsună cântatul cocoșului care se luase du-

pă el... Se îndreaptă grăbit spre un loc retras. Ajungând își aduse aminte de vorbele lui Hristos: „Te vei lepăda de trei ori. Și în clipa care vei grăi cuvântul de lepădare, îți va aduce aminte de spusele mele o pasăre care n'a cântat niciodată până acum!” Și căzând în genunchi, își împreună mâinile ca pentru rugăciune și murmură: „O, Doamne, cocoșul — pasărea aceasta care n'a cântat niciodată până azi, acum a cântat să-mi aducă aminte de păcatele mele făcute cu gura. O, Doamne, Tu ești bun și mare ești, iartă-mă pe mine păcătosul.

Și fie ca de-acuma înainte, cântatul lui să fie cântatul aducerilor aminte ale tuturor păcătoșilor din lume. O, Doamne, fii bun și iartă-mă!”

De atunci, în fiecare noapte, când e liniște adâncă, după miezul nopții, încep cocoșii să cânte.

Și cântarea lor și-o repetă până în zorii zilei, ca o veste care ne spune că veșnic păcătuim împotriva Mântuitorului și a lui Dumnezeu, fie cu vorba, fie cu fapta, și parcă ne-ar spune că nici în somn să nu-L uităm pe acel ce ne dă pâinea de toate zilele și lumina soarelui...

(Din Isfioroare vesele și triste de) **Zaharia G. Burulană**

Ghici ghicitoarea mea!
(6) Am patru surori gemene,
Cu numele asemenea,
Una pe alta se gonesc tot
Dar să s'ajungă nu pot.

SUB STEAGUL „ASTREI”

Darul Asociației Astra pentru abonații „Foaia Poporului”

În ultima sa ședință Comitetul Central al Asociației „Astra” a luat hotărârea, ca din prilejul Sfințelilor Sărbători ale Învierii Domnului din acest an, să dăruiască fiecărui abonat al „Foii Poporului”, câte două din cele mai frumoase cărți ce se află în depozitele proprii.

De aceste daruri vor beneficia deocamdată numai abonații cari sunt la curent cu plata abonamentului.

Pe măsură ce restul abonaților restanțieri își vor achita abonamentul, se vor putea învrednici și ei de aceste daruri, cari deocamdată constau din două broșuri, scrise pe înțelesul tuturor: „Povestea unei coroane de oțel”, de Gh. Coșbuc și „Arhangheli dela Turda”, de Aurel Nanu.

Lucrările pentru expedierea acestor broșuri au început și până la sărbătorile Învierii Domnului, darul va ajunge pe masa fiecărui abonat care și-a pus în ordine datoriile față de „Foaia Poporului”.

Fixăm ca ultim termen, data de 1 Iunie 1945, dată până la care abonații restanțieri își pot plăti abonamentul cu dreptul de a beneficia de acest dar.

Abonații cari nu vor primi pachetul cu cele două broșuri, să ne anunțe de îndată, pentru a putea urmări pe aceia cari își însușesc dreptul altuia, pe cale necinstită și necreștinească.

Cu aceste comunicări, dorim ca nutremântul sufletesc cuprins în cele două broșuri să fie un cât mai bun folos tuturor cititorilor și abonaților noștri.

Redacția și Administrația
„FOAIA POPORULUI”

Doine din popor

I

Nici o boală nu-i mai rea
Ca cățaua dragostea,
De lingoare păru-ți pică
La inimă nu te strică,
De dragoste păru-ți crește,
La inimă te topește.

Pe mine ce m'a mâncat?
Șapte fete dintr'un sat
Și-o nevăstă cu bărbat.
Iar nevasta dracului,
Mă spuse bărbatului,
Mă făcu răs sa ului.
Și fetele m'au lăsat,
Că toate s'au măritat,
La inimă m'au săcat.
Ce-a fost verde s'a uscat,
Ce-a n'florit s'a scuturat,
Ce-am iubit, eu n'am uitat.

Către adevărata pace

Toți vrem pacea! Ar fi ciudat ca, după atâtea chinuri, după atâtea sbucium — să nu vrem pacea! O pace ce dăinuiește! O pace, care să nu mai aibă sămânța unui viitor războiu. O pace a păcilor!

Un adevăr trebuie să se desprindă ca fruct al discuțiilor, adevărul, că: *orice neam, mic sau mare, are dreptul său de a trăi.*

Dacă Dumnezeu a vrut ca poporul danez din Danemarca să aibă numai câteva milioane de locuitori — a fost așa dorința unuia, care este mult mai mare decât oamenii! Dacă alt popor este mai numeros nu urmează că trebuie să-i poarte ură celui mai mic și să-l strivească.

Iacă: premiul Nobel, de literatură, a fost acordat în Oslo (Suedia) unui scriitor din Danemarca, lui Iohannes Iensen, scriitor popular de mare valoare.

Iată, multe popoare mici, cu altele, mari, s'au aliat acum și proclamă sărbătorește: *nu vrem sclăvia!*

Statele mari proclamă: *vrem ca demnitatea muncitorească să crească,*

vrem ca standardul de viață să înflorească, vrem ca pustiriile ticăloase de astăzi să nu se mai repete — ca regiunile pustiite cu nemiluita să-și recapete prosperitatea. Prea bine — era dreptul să răspundă statele mai mici — dați-ne puțină, cu un dram oarecare de *bunăvoință*, ce trebuie să se aplice, dați-ne puțină să revenim, să ne întremăm, să lucrăm împreună, spre binele comun. Și statele mari promit aceasta.

Din cugetările oamenilor mari

■ Tot e mai bună o spadă ruptă, decât o mână dezarmată.

■ Fiecare poate fi domn mare, însă nu fiecare e în stare să fie om.

Numai atunci poți avea împăcare sufletească, când te ști în ordine cu plata abonamentului la foaia care timp de peste 50 de ani ți-a fost un bun prieten și sfătuitor

Colțul C.E.C.-lui Diavolul în orice clipă
indeamnă blănarisipă

Să te îngrijești de tine

Nici un program social nu poate înlocui principiul general că trebuie să te îngrijești personal de tine. Nu amâna ci mergi și ți scoate un Libret de Economie la oricare Oficiu Postal.

Informații culturale

„Ardealul Socialist” — așa se numește noua gazetă săptămânală care a apărut la Sibiu sub conducerea unui comitet. Noul ziar, care servește programul partidului Social Democrat Român, de sub conducerea d-lui Titel Petrescu își propune să popularizeze ideile socialiste și să ajute tânără democrație română-ască, pentru a putea străbate cu bine prin grelele încercări ale ceasurilor de față. Noi dorim „Ardealului Socialist” o viață cât mai îndelungată.

Am primit la redacție Nr. 2 din colecția „Voința Transilvaniei” (Biblioteca Politică Transilvană) închinată luptei pe care gazetarii ardeleni au purtat-o în cei patru ani de dictatură. Un material documentar dintre cele mai interesante alcătuește cuprinsul celor peste 80 de pagini, ilustrând cu dovzi și martori, hotărârea, plină de primejdii, a gazetarilor ardeleni, de a lupta împotriva nefirescului dictat dela Viena. Broșura este intitulată „Lupta presei Transilvane” și a apărut sub îngrijirea d-lui E. Boșca-Mălin, secretarul general al Sindicatului Presei Române din Ardeal și Banat.

Pentru păstrarea sănătății

1. Aer curat zi și noapte, condiție necesară sănătății, e medicamentul cel mai bun contra bolilor de plămâni.

2. Mișcarea e viață. Faceți exerciții în aer liber, în toate zilele, muncind plimbându-vă.

3. Beți și mâncați cumpătat și simplu. Cel care bea lapte și apă, cel care nu bea alcool, cel care mănâncă fructe își mărește sănătatea, puterea de muncă și cantitatea de fericire.

4. Îngrijiți de curățenia pielii voastre, pentru a vă feri de răceli, deprindeți-vă a vă spăla în toate zilele cu apă rece și odată pe săptămână luați o baie caldă.

5. Imbrăcămintea să nu fie prea caldă, nici prea strâmtă.

6. Locuința să fie așezată la soare, să fie uscată, spațioasă, curată și plăcută.

7. Nu în petreceri sgomotoase găsește omul odihna și distracția. Noaptea sunt făcute pentru dormit, Orele de repaus să fie închinare familiei.

Sfaturile Doctorului

Despre bolile inimii

Înima este unul din cele mai importante organe ale corpului omenesc. Ea lucrează fără încetare atâta timp cât trăiește omul și moartea se produce odată cu încetarea inimii de a mai bate.

Înima are rostul de a împinge sângele prin țevile de sânge artere și vene așa fel ca să poată circula prin întreg trupul până în părțile cele mai mici. Ea lucrează ca o pompă care trage sângele și-l împinge mai departe în întreg corpul.

Înima lucrează în tot timpul vieții ziua și noaptea și când se contrage ca să împingă sângele, se simte o bătaie în piept, în dreptul unde este vârful inimii. Ea bate de 72 ori pe minut când este sănătoasă și funcționează normal.

Ca și celelalte organe lăuntrice inima se îmbolnăvește destul de repede. Cele mai multe boale de inimă se produc după alte boli cum sunt reume, reumatismul, bolile molipsitoare, înveninările din sânge (infecții generale), frică și spaimă mare, sau oboselile peste măsură.

Bolile de inimă fac ca inima să slăbească și să nu mai aibă destulă putere, din care cauză omul obosește foarte tare, iar omul simte că are bătaie de inimă.

Cele mai multe boli ale inimii produc osteneală și bătaie de inimă, iar omul simte o înădușală care-l face să se oprească în loc și să se odihnească. Despre aceste boale vom continua să vorbim mai pe larg în numerile viitoare ale gazetei.

Dr. O.

Pentru mame

Alăptarea pruncilor

Alăptarea se face în mijlociu până la 12 — 14 luni. Sunt cazuri când se înțarcă copilul mai înainte de acest termen: dispariția laptelui prin noua sarcină sau alte cauze, diferite boale ale mamei (tuberculoză, boli mintale).

Înțarcarea înainte de vreme trebuie să se facă numai după ce s'a consultat medicul.

Când se înțarcă copilul, acesta trebuie să nu sufere de vreă boală. Nu trebuie făcută înțarcarea în lunile călduroase de vară, căci riscăm să capete boli grele de stomac.

Înțarcarea nu se face deodată ci cu început, în 3 — 4 săptămâni.

Se dă copilului de două sau trei ori pe zi lapte de vacă amestecat cu apă, la care se adaogă și puțin zahăr. Laptele de vacă se dă în primele zile de 2 — 3 ori pe zi în loc de sân. Încetul cu încetul se înlocuiește sânul prin lapte de vacă.

Se adaogă apoi alimente ce se mistue ușor, tapioca, griș, orez cu lapte, ouă moi, pireu de cartofi cu lapte. Vinul nu are ce căuța în alimentele copilului mic.

De la o săptămână la alta

FLORIILE

(Urmare din pag. 1-a)

pentru aceia au spus îngerii în cântarea lor din noaptea Nașterii Domnului: „Pe pământ pace, între oameni bunăvoire”. Căci numai în pace și în iubire frățească omul poate rămânea om, și poate trăi omenește în lume.

Cum suspină acum sufletele noastre și ale tuturor oamenilor din lume, după pace, după singurul element în care omul poate trăi ca om, și după adevărata frățietate, după adevărata bunăvoire între oameni, fără de care pacea nu poate exista!

Cum tânjim cu toții după vremurile în cari praznicul era praznic, nu numai în calendar, ci și în sufletul omului. Decând n-o mai avut omenirea astfel de praznic? Și se pare că de veacuri! Am îmbătrânit și sufletele ni s'au pustit de primejdiile, suferințele și grozăviile războaielor, pricinuite de aceea cari au călcat în picioare învățăturile și adevărurile aduse în lume de Cel ce, intrând biruitor la Florii în Ierusalim — avea să le pecetluiască pe vecie cu patimile, moartea și învierea Lui.

Dă-ne, Doamne, pacea adevărată, cea întemeiată pe poruncile Domnului, de iubire și frățietate între oameni, de dreptate și de adevăr. Căci altă pace nu poate fi statornică, așa cum o dorește lumea întreagă.

Poșta Administrației

Donică Boloșin, dirijor. Abonamentul Dvs. și al dș. Estera este plătit până la 31 Decembrie 1945. Vă mulțumim, numărul cerut l-am trimis.

Precup Vasile, Cenade. Am primit Lei 1000. Până la 31 Decembrie 1945 ne mai datorați cu Lei 600.

Sofron Muntean, Criș, de pe anul 1943 ne datorați cu Lei 350 și de pe anul 1945 până la 1 Iulie ne datorați cu Lei 500. Foaiă dela noi se trimite regulat. Nu e vina noastră ci a războiului.

Ioan Crișan ab. 121. Am primit Lei 500. Până la 31 Decembrie 1945 ne mai datorați cu Lei 500. Dela noi foaiă se trimite regulat, cercetați la poștă și comuna Dv.

Ioan Cornea, Călărași. Am primit Lei 600. Până la 31 Decembrie 1945 ne mai datorați cu Lei 600.

Nicolae Oancea. Am primit Lei 800 pentru Dvs și 400 ptru d-l Sarac am schimbat adresa școalei și am trimis la timp ziarul.

Gh. Manuku. Am primit postala Dvs din 1 Aprilie. Ne miră foarte mult că nu primiți regulat foaiă. Nu înțelegem ca numai după un an de când primiți foaiă ne faceți cunoscut că foaiă nu vă merge regulat. Dela noi foaiă merge regulat. Cercetați la poștă și comuna Dvs. și vă veți con-

CALENDARUL SĂPTĂMÂNII

Luna Aprilie

Toate ale sărbătorii		Soarele	
Luni	30 Ap. Iacob Zev.	1 Mai răs. 5 ore 8 m. Ap. 7 ore 19 m.	
Marti	1 (+) Ziua Muncii	15 Mai răsare 4 ore 49 m, Ap. 7 ore 34 m.	
Miercuri	2 M. Atanasie	Mersul vremii	
Joi	3 M. Timoteiu	(După calendarul pe 140 ani)	
Vineri	4 (+) Vinerea Patim.	1—3 bine, 4—5 ploios, 6—12 bine, 13—15 ploaie,	
Sâmbătă	5 M. Irina	16—20 bine, 21—27 mestecat, 28 ploaie mare,	
Dum.	6 (+) Sf. Paști	29—31 mestecat	
Toate ale sărbătorii			

vinge. Am luat măsuri. Pe viitor când nu primiți regulat vă rugăm a ne comunica imediat ce numere nu ați primit ca să vi le putem trimite. Pe anul 1944 ne mai datorați cu Lei 250 iar pe anul 1945 până la 31 Dec. 1945 cu Lei 1000. Vă rugăm a nu întârzia cu trimiterea sumei de mai sus, pentru care vă mulțumim.

Ioan Malița. Am primit Lei 800. Până la 31 Dec. 1945, ne mai datorați cu Lei 600.

Septimiu Daș. Am primit Lei 800. Abonamentul Dvs. este achitat până la 31 Decembrie 1945.

Ilie Grozea. Am primit Lei 800. Până la 31 Decembrie 1945, ne mai datorați cu Lei 600.

Zaharia Călin, șeful stației. Abonamentul Dvs. este plătit până la 1 Aprilie 1945.

Ion Colojară. Am primit Lei 200

Până la 30 Iunie 1945 ne mai datorați cu Lei 600, Foaiă dela noi se trimite regulat. Vă rugăm cercetați la primăria din sat și poștă.

Giurcoane Solomon. Almas Săliște. Am primit Lei 510 pe care i-am trecut în abonament. Până la 31 Dec. 1945 ne mai datorați cu Lei 390, iar ca să putem trimite calendarul recomandat Lei 230 în total 620 Lei.

Minică Nicolae. Am primit Lei 500, până la 31 Decembrie 1945, ne mai datorați cu Lei 400.

Ciugudean Iacob. Am primit Lei 800, până la 31 Decembrie 1945 ne mai datorați cu Lei 600.

Aurora Ștefănescu. Am primit Lei 800. Până la 31 Decembrie 1945 ne mai datorați cu Lei 600.

Chirilă Bârsan. Am primit Lei 800. Până la 31 Decembrie 1945 ne mai datorați cu Lei 600.

ținea cuvântări indemnând lumea să se închine cât mai mult, lui Dumnezeu.

Toți doctorii din lume nu pot explica taina asta.

Steaua fixă, numită de astronomi Autcesi, descoperită nu demult, e de 120 de ori mai mare decât soarele nostru, adică numai cât o rândunică pe lângă o suprafortăreață americană (avion uriaș). Pământul nostru e față de ea ca o furnică lângă 150 de mii de elefanți. Cel puțin așa, au calculat oamenii învățați cari au descoperit-o.

În Anglia, înainte de războiu la cel mai mare depozit și fabrică de tutun se afla o pipă uriașă în care încăpeau 50 kgr. de tutun, și care ardea ziua și noaptea. Se perindau oamenii cu ceasul să tragă din pipă să nu se stingă. I s'a dat numele de „pipa Regelui”. Totuși pagubă nu făcea, deoarece tutunul ce ardea în ea, era numai praful care nu putea fi întrebuințat.

În marea insulă Sumatra, din oceanul indic, în sudul Asiei, peste care a trecut un val al războiului de acum, ocupată fiind de Japonezi, și va mai trece unul — când va fi recucerită de anglo-americani, s'au înființat școli pentru maimuțe. Ele sunt învățate să culeagă nuci de cocos, ce cresc pe arbori foarte înalți, de 20—30 metri. Omul le culege cu greu, dar maimuțele se cațără ușor și în ramurile cele mai înalte, și culeg la repezeală nucile de cocos, aruncându-le jos.

Rafira și Alexandru, părinți. Gina, soră, Alexandru frate, unchiu, mătușile, veri, verișoarele, nepoții și nepoatele cu nemărginită durere anunță înmormântarea iubitului lor fiu, frate, nepot, văr și unchiu

Dr. Gheorghe Fârvu
student al Facultății de medicină, București, ce s'a stins ca o toamnă senină în ziua de 1 Aprilie 1945. În mormântarea a avut loc în com. Veneția de Jos, jud. Făgăraș, în ziua de 3 Aprilie a. c.

Ghiță drag, noi toți cei dragi ai tăi ne rugăm pentru sufletul tău bun și mulțumim Dr. Ion Vanvulescu, pentru binele ce ți l'a făcut!

Din lumea largă

În India sunt, zice-se, cinci sute de mii de sate și orașe, în cari locuiesc vr'o 350 milioane de oameni, de limbă, lege și culoare diferită. Sunt vr'o 170 de limbi deosebite, în 550 de dialecte. Sunt peste 70 de religii, de credințe.

Un adevărat furnicar de lume peștriță. Englezii stăpâneau în vreme de pace toată populația aceasta cu o armată de 30—40 de mii abia.

Tot în India, la Calcuta, cică este un copil care a început să vorbească a treia zi după naștere. La doi ani

Sufletul american

(Urmare din pagina 1-a)

lumii nu numai o pace dreaptă, ci și un instrument de putere, cu care să apere pacea, mai bine ca Liga Națiunilor. El a proclamat necesitatea înființării și păstrării unei forțe armate, care să silească pe cei ce iar ar voi să pornească războiu, să se înțeleagă pe cale pacinică cu adversarii lor. S'a dovedit adică, din activitatea Ligii Națiunilor, că numai sfatul, hotărârile date prin vot de Consiliul Ligii, nu sunt de ajuns pentru a opri războaiele, ci e de lipsă și o putere armată, care să-i silească pe cei încăpăținați să se supună hotărârilor.

Președintele Roosevelt avea să țină o cuvântare, pe care o și pregătise, Vineri, 12 Aprilie, dar din 12 Aprilie încetase subit din viață. Această ultimă cuvântare către lumea întreagă a fost citită la radio și publicată în ziare. Pe lângă câștigarea războiului împotriva celor ce l-au început, pe lângă condițiile asigurării unei păci statornice, marele credincios în forțele bune ale omenirii spunea că e nevoie și de o nouă educație, care să creeze bunăvoința între oameni și popoare, să încapă om lângă om și neam lângă neam, în lumea asta lungă, și să nu se mai repete monstruoșitatea, ca din cauza neînțelegerilor dintre guverne să se ucidă îniprimumat milioane și milioane de oameni.

Ce este acest testament lăsat lumii de Președintele Roosevelt, decât porunca Evangheliei despre iubirea și bunăvoință dintre oameni?

Căci nici un om mare al lumii nu poate afla alt mijloc adevărat pentru pacea între om și om, între neam și neam, decât veșnica învățătură adusă în lume de Fiul lui Dumnezeu!

O nouă comisie de epurare a presei

Se știe că odată cu alcătuirea noului guvern a fost reînființat și Ministerul Propagandei, care dela 23 August a fost suprimat. Acest minister a numit acum o nouă comisie pentru așa numita „epurare” a presei, adică să scoată din rândul gazetarilor și să-i oprească să mai scrie pe toți purtătorii de condei cari au scris sub regimul de dictatură a legionarilor și a celor doi Antonești, sprijinind aceste regimuri ca și colaborarea cu Germania hitleristă.

Curățirea presei de elementele antidemocratice a început încă din Septembrie, prin însăși asociația gazetarilor, apoi au mai fost și alte comisii numite în acest scop. Se vede că n'au fost epurați încă toți, și de aceea s'a mai numit o nouă comisie, compusă dintr'un președinte și patru membri.

- DACA CITEȘTI GAZETA, nu arunca, ci împrumut-o și vecinului tău pentru a o cunoaște și el

INFORMAȚIUNI ULTIMELE ȘTIRI

ABONAMENTE:

Pe un an — — — — — Lei 1000.—
Pe o jumătate de an — „ 500.—
Pentru negustori și com. „ 2000.—

Instituții și autorități Lei 4.500 —
Abonament de sprijin „ 10.000.—
PREȚULUI NUI NUMĂR „ 30.—

■ **Deces.** Luni 16 Aprilie a fost așezat spre veșnică odihnă în cimitirul Sibiului, fostul director al Liceului din Sighet, iar în pribegia după 1940, profesor la Liceul „G. Lazăr” din Sibiu, Mihail Șerban. Maramureșan de naștere, răposatul a fost întâi profesor la Blaj, iar după unire a condus Liceul din Sighet până la nenorocirea din 1940. A fost un profesor model, un bun educator și zelos apostol a tot ce e românesc, ca atâția alții refugiați și expulzați, n'a mai avut norocul să se întoarcă la vatra familiei. Odihnească în pace.

● **Un nou decret lege** a apărut în Monitorul Oficial, pentru cercetarea și pedepsirea așa numiților criminali de război și cei vinovați pentru dezastrul țării. Prin noul decret sunt puși în aceeași oală amândouă categoriile de vinovați, și el prevede și pedeapsa cu moarte, și temniță sau muncă silnică pe viață, confiscarea averilor celor aflați vinovați și condamnați, precum și o lungă serie de pedepse mai mari sau mai mici. Au mai fost aduse, — mi se pare două decrete legi în această cauză, dar se pare că ele erau greoaie și încetinau lucrările tribunalelor înființate anume în acest scop. Se crede că prin noua lege lucrurile se vor simplifica.

■ **Parastas.** Duminecă în 29 Aprilie 1945, corul bisericesc al Reuniunii meseriașilor români din Sibiu va servi un parastas în Catedrală după terminarea sfintei Liturghii în memoria patronilor, prezenților și membrilor săi. *Membrii corului*

● **Se aduce la cunoștință următoarele:** 1. În orașul Sibiu va funcționa o subcomisiune aliată de control a autovehiculelor și pentru eliberarea permiselor de circulație pentru toate autovehiculele fără excepție, inclusiv cele ce aparțin armatei din interior, după cum se arată mai jos: a) În orașul Sibiu: Subcomisiunea Aliată de Control va funcționa în zilele de 2 și 3 Mai 1945, în localul „Hotel Transilvania” (Garajul Ford Adami), str. Sării Nr. 37. pentru autovehiculele din oraș și județul Sibiu, aparținând particularilor, întreprinderilor și instituțiilor de stat. b) Restul județelor depe raza C. 6 Terit. în ordinea următoare: În ziua de 4 Mai 1945, jud. Făgăraș și Tr. Mică. În ziua de 9 Mai 1945 jud. Turda, Cluj și Tr. Mare. În ziua de 10 Mai 1945, jud. Bihor. În ziua de 11 și 12 Mai 1945, jud. Alba. c) În zilele de 14 până la 19 Mai 1945, unitățile militare din orașele și județele prevăzute la aliniatele a. și b. de sub punctul 1.; 2. Particularii, instituțiile publice și de stat, la prezentarea autovehiculelor pentru control,

trebuie să aibă asupra lor următoarele acte: Act de identitate, permis român de circulație, permis româno-sovietic anterior; toate actele de vindere-cumpărare în original începând din anul 1939 și până la actul de proprietate al actualului proprietar. Dacă mașina a fost adusă în țară după 1 Ianuarie 1940, se va prezenta și factura de import și fișa vamală în original. Dacă mașina a fost cumpărată înainte de 1 Ianuarie 1940, este necesar numai ultimul act de vindere-cumpărare. Dacă autovehiculul a fost cumpărat în cursul anului 1944, se va prezenta și aprobarea de vindere-cumpărare eliberată de către Direcția Controlului Industriei de Război. 3. Proprietarii de autovehicole particulare, care nu vor putea prezenta autovehiculele din imposibilitatea de a fi folosite sau din cauza reparațiilor în curs, sunt obligați ca, la data fixată mai sus pentru control, să înainteze o declarație la care va anexa următoarele acte: Permisul româno-sovietic anterior în original, fotocopy de pe actul de proprietate, certificat eliberat de la poliția respectivă, din care să rezulte că autovehiculul nu a fost radiat. Pentru autovehiculele cari nu sunt înscrise la circulație, proprietarul va prezenta comisiei pe lângă actul de proprietate și dovada de radierea autovehicolului. 4. Autovehiculele proprietatea particularilor, a funcționarilor de stat și a ofițerilor, vor fi prezentate în fața comisiei pentru verificare personal de către proprietar și numai în caz de forță majoră de rudele apropiate (mamă, tată, soție, fiică, fiu, frate, soră). 5. Autovehiculele marilor întreprinderi și instituțiilor de stat, vor fi prezentate în fața comisiei de către delegații respectivi, cu procură legală. 6. Autovehiculele prezentate comisiei de alte persoane decât cele arătate mai sus, vor fi reținute până la prezentarea proprietarilor. 7. Autovehiculele unităților armatei, care nu se pot deplasa la control din cauza defectelor, precum și cele aflate în reparație la Batalioanele de Reparații auto, se vor verifica conform ordinelor speciale ce se vor primi prin Corpul 6 Teritorial, restul autovehiculelor ce se pot deplasa, vor fi aduse la control însoțite de tabelele și actele ordonate de Marele Stat Major cu No. 784 595 din 25 Ian. 1945. 8. Carburanți necesari deplasării autovehiculelor: Particularii prin Prefecturile județelor respective. Unitățile militare, prin grija Corpului 6 Teritorial. 9. Autovehiculele vor putea circula fără nici o restricțiune, în zilele fixate pentru control, în care sens, Prefecturile de județ și Comisia Aliată de Control au primit dispozițiuni.

URMĂRIND RĂZBOIUL LUMII...

Războiul se apropie de sfârșit

Pe frontul răsăritean marele și istoricul eveniment este intrarea trupelor armatei roșii în Berlin, ceea ce a fost vestit luni seara la radio. După ce în zilele trecute armatele roșii au înconjurat Berlinul dinspre răsărit, mieznoapte și miezăzi, au pătruns în cartierele periferice ale capitalei germane, iar după lupte dârze au ajuns acum în centrul Berlinului. Marea biruință a fost anunțată și în ordinele de zi ale mareșalului Stalin, date către cele trei armate ce au intrat în oraș. Evenimentul istoric, deși așteptat, a produs o mare însuflețire în tabăra aliaților. Focarul din care a pornit noul război mondial va fi decuma stins. Guvernul hitlerist s'a refugiat de mult în munții din sudul Germaniei, dând însă porunci sub pedeapsă de moarte, ca să fie apărută fiecare stradă și fiecare casă, schimbate în adevărate fortărețe.

Nimic însă nu mai poate opri în loc destinul german. Numărul prizonierilor făcut de anglo-americani se ridică la două milioane și jumătate, și el crește mereu din zi în zi.

Germania de nord e tăiată acum de cea de sud, și nu se mai poate vorbi de comanda unitară germană. Grupuri de armate se luptă izolate, rezistă o vreme, apoi, încercuite fiind, se predau în număr tot mai mare.

Armatele anglo-americeane ce înaintează dinspre apus, au pătruns de o săptămână în Cehoslovacia și poate până acum s'au și întâlnit cu cele rusești. Deasemenea în Austria și Germania, se așteaptă în mai multe regiuni, ca la Dresda, să se întâlnească armatele aliate în cea mai scurtă vreme.

Francezii au luat Studgartul și înaintează spre răsărit, ajungând la granița dintre Elveția și Germania.

Lupte mari și grele se dau încă în nord pentru marile porturi Bremen și Hamburg.

La Italia a fost cucerit de trupele

aliatelor marele oraș Bologne, și nemții se retrag în fugă din fața trupelor anglo-americeane și poloneze, cari înaintează în șesul cel mare al Padului numit și Câmpia Lombardiei.

Trupelor române le-au revenit locurile cele mai grele de străbătut, și nuturile muntoase dintre râurile Vag și Morava, unde unități germane și ungurești trec mereu la contra-atacuri din pozițiile lor bine întărite. Cu eroismul cunoscut, armatele noastre înaintează însă mereu, cauzând dușmanilor mari pierderi.

Încă nu s'a dat nici un comunicat militar aliat din care să se vada că și ungurii se bat împotriva nemților, așa cum s'a stabilit în condițiile de armistițiu. Se vede că nu le-a reușit până acum să-și formeze și ei o armată nouă.

În Orientul depărtat japonezii sunt tot mai strămtorați, tot în retragere sub apăsarea armatelor americane, de pe uscat, din aer și de pe mare. Aliații cucerind noi insule în Oceanul Pacific, pot bombarda acuma Tokio și alte centre din Japonia însăși, de la numai șase sute de Km. depărtare.

Situația internațională

Evenimentul principal îl formează conferința de la San-Francisco, deschisă Miercuri 25 Aprilie.

Se prevăd debateri îndelungate, deși încă înainte de deschiderea conferinței ministrii de externe ai Statelor Unite, Marii Britanii și Rusiei, au debătut și s'au înțeles asupra tuturor problemelor ce vor fi puse înaintea conferinței. Acestea, cum se știe, sunt propunerile făcute de conferința de la Dumberton-Oaks, asupra mijloacelor de asigurare a păcii.

În zilele trecute s'a încheiat un pact de amicitie între Polonia, reprezentată de guvernul provizoriu, și Rusia Sovietică, pact într-o toată asemănător cu cel încheiat între Jugoslavia, Cehoslovacia și Soviete.

■ **Englezii** au fabricat acum bombe de 10.000 kgr. cari pătrund prin pereții de beton armat până la adâncime de 10—15 metri și acolo ex-

plodează. Explozia e așa de puternică încât pe o depărtare de 2 km și jumătate dărâmă toate casele. Bombele sunt făcute pentru fabricile germane ascunse sub pământ.

Execută conștiencios și cu promptitudine tot felul de:

Imprimare, registre, ziare, cărți, bilete de cununie, și cărți de vizită

Tipografia „ASTRA CULTURALĂ”

— Sibiu, Str. Avram Iancu Nr. 9 —

Incercați și vă veți convinge!